

СЪУЧАСТНИК В НЕГОВИТЕ СТРАДАНИЯ

Текст: „А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Исус... за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му, дано всякак достигна възкресението на мъртвите“ (Филипяни 3:10-11)

ДА ПОЗНАЯ...

1. ...НЕГО

Библията ни казва в **Йоан 17:3**: „А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил“. С други думи, живота се заключава в това да Го познаваме. Познаваме ли Го – значи сме живи. Продължаваме ли да Го познаваме – значи продължаваме да живеем. Спрем ли да Го познаваме – умираме. Не го ли познаваме – значи още не сме се родили отново.

Познаването не е просто информираност, а най-интимно общение, както е писано: „Адам позна жена си, Ева...“ (Битие 4:1) или „...на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегнал на Исусовото лоно“ (Йоан 13:23). Следствието на близкото познаване на Исус е живот, докато информираните грешници, добре запознати с фактите, теологията, терминологията и проявленията на Божията сила, ще срещнат Божията неумолима присъда: „Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие“ (Матей 7:23).

2. ...СИЛАТА НА НЕГОВОТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Това е чудотворната, съзидателна сила на Бога.

Какво означава да познаем силата Му? За да онагледим отговорът на този въпрос, ще видим също и какво НЕ Е познаване на силата Му. Да си чел или слушал за Божията сила - не означава да си я познал. Да разказваш историите на Божии хора, които са познали Божията сила - не означава да си я познал. Да познаеш – означава ти да имаш преживяване с Божията сила, да имаш лично свидетелство за действието на Божията благодат в живота си.

Необходимо ли е всеки от нас да познае Божията сила? Не може ли сега да не съм толкова близо до планината на Божието присъствие, „планина осезаема и пламнала в огън“, защото „видът на Господната слава по върха на планината се виждаше на израилтяните като огън пояждащ“ (Евреи 12:18; Изход 24:17). Не е ли по-безопасно сега да не познавам чак толкова отблизо Божията сила, като отида в Небето и без това ще я „позная напълно“ (1 Коринтяни 13:12). Нека апостолите, пасторите, духовните водачи, нека те да имат преживявания, аз с удоволствие ще ги слушам какво са преживели с Бога... Това мислене произхожда от отчаяният инстинкт за самосъхранение, за който се улавя плътското ти естество. Понеже, след като си поел по Пътя на Бога, преди ти да осъзнаеш, плътта ти вече е усетила, че краят ѝ е дошъл, краят на нейното господство в живота ти. И, подкрепена от цялата сила на ада, ще опита да те спре. Ще ти цитира поговорки, пословици и клишета: „Много хубаво, не е на хубаво“, „Прекален светец и Богу не е драг“, „Аз си вярвам за себе си“... и т.н., и т.н... Проблемът на цялата тази мъдрост е, че е „земна, животинска, бесовска“ (Яков 3:15). Но, който е от небето, ще се избави от нейната клопка.

Защо ни е необходима Божията сила? Просто защото новият ни живот в Христа не може да се живее с обикновени сили. Зачеването на Христос беше свръхестествено, точно колкото и нашето новородение. Израстването на Исус и опазването Му от неприятели също беше свръхестествено, както и нашето растене в Господа и опазване във вярата. Служението на Исус беше свръхестествено,

както и нашите служения са. Не можеш да вършиш Божията воля със своята сила. Дори не можеш да вършиш дяволската воля със своята сила. Ти можеш само да предадеш себе си в ръката на Бога (както някои се посвещават на дявола, и то много по-ревностно от някои християни), за да може Бог да те употреби според волята Си. Спасението не е просто виза за небето, то е начало на твоето служение в святост пред Бога. А твоето служение, както и Исусовото, не може да стане с нещо друго, освен с Божията сила.

3. ... ОБЩЕНИЕТО В НЕГОВИТЕ СТРАДАНИЯ

Това не става преди да познаеш Него. И не става преди да познаеш силата на Неговото възкресение. Защото, за да имаш небесната сила да понесеш страдание, трябва да познаваш Бога, Който ти е приготвил венец на слава, и силата Му, която действа в тебе мощно и е винаги близо да те избави. Ние сме призвани да съучастваме в страданията Му **(2 Тимотей 2:3)**.

ХАРАКТЕРИСТИКА НА “НЕГОВИТЕ СТРАДАНИЯ”

Не всяко страдание в живота ни е „общение в Неговите страдания“. Това е специфичен вид страдание, което не си заслужил, несправедливо противоречие спрямо тебе, подобно на това, което и Сам Исус претърпя на кръста, което ти понасяш търпеливо заради Бога **(1 Петрово 2:19)**.

„Неговите страдания“ се изразяват във физическо и душевно страдание. Плътското ти естество инстинктивно избягва всяко страдание, затова и толкова се опитваше да спре задълбочаването ти във вярата. „Неговите страдания“ са нещото, което дори и Исус копнееше да избегне: **„ако е възможно, нека Ме отминне тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш“ (Матей 26:39)**. Това само може да ни подсказва за неизразимата душевна и физическа болка, която съпътстват **„общението в Неговите страдания“ (Псалми 22:17)**.

ЦЕЛТА НА СЪУЧАСТИЕТО В НЕГОВИТЕ СТРАДАНИЯ

...не е Божие отмъщение. Целта не е да получи Бог възмездие за страданията на Сина Си. Денят за възмездие ще дойде и блажен всеки, който го избегне.

...е да познаем кървящото сърце на Бога поради греховете на Неговите люде (Осия 1:2; 2гл.; 3:1-2; Езекиил 4гл.). Хората трудно се променят от приказки. Обикновено, за да има някаква коренна промяна, трябва много повече от просто едно силно преживяване. Трябва МНОГО разтърсващо и необикновено преживяване. Бог е силен да облече думите Си в реални образи, събития и усещания, за да ни разкрие това, което Той чувства. Бог не каза на Осия да се ожени за блудница, защото Осия си я беше харесал и беше помолил Бог да му даде разрешение. Бог не каза на Осия да си вземе за жена блудница, защото тя вече беше променена, а за да познае Осия болката от изневерите и да разбере как дълбоко страда Бог от прелюбодействата на Израил с идолите.

...е дълбоко от нас да се изтръгне мощна молитва към Бога, която не познава прегради. Всеки се моли най-добре за собствената си болка. Затова съучастието в страданието е начин Божията болка да стане твоя, за да могат молитвите ни да излязат от обсега на собственото ни същество и обкръжение, и да работят за осъществяването на Божието намерение и цел за този свят.

...е усъвършенстване „...ако и да беше Син, пак се научи на послушание от това, което пострада, и като се усъвършенствува, стана причина за вечно спасение за всички, които Му са послушни“ (Евреи 5:8-9). Послушанието е ключът към твоето спасение и успешното завършване на пътя ти пред Бога. Ако се освободиш от всяко роптаене и бунтуване срещу Божиите думи – ти ще вършиш Божията воля с радост, а **„благочестието със задоволство е голяма печалба“ (1 Тимотей 6:6)**.